

ДА МИСЛИ

БЕСЕДА ОТ УЧИТЕЛЯ

СОФИЯ
1948

Да мисли!

Човек трябва да мисли! — Кога? — Всеки момент, всеки час, всеки ден. Денят, това е първата, основна мярка на нещата. Денят, в който човек е съзладен, е мярка за неговия живот. С тази мярка се измерват всички неща.

Кои са елементарните, съществените, първоначалните неща в живота, които човек трябва да знае? Най-елементарното нещо за човека е да се научи да мисли. Докато няма никакъв идеал, човек никога не може да се научи да мисли. Докато не ходи на училище, детето няма за какво да мисли. Щом тръгне на училище, то има вече за какво да мисли. Следователно, за да мисли, човек трябва да има идея за Бога. Щом мисли, това показва, че идеята за Бога е влязла вече в неговия ум. Да мисли, да има идея за Бога, това не значи, че човек трябва да се страхува. Защо? — Защото страхът има съвсем друг произход, той не е Божествена проява. Щом наруши кой и да е Божествен закон, човек започва да се страхува. В този смисъл, страхът е естествено последствие на известно нарушаване на Божествените закони. Човек трябва да мисли, но не когато се страхува. Казват, че човек мисли, когато се намери в трудно положение. Не, без да се намери в трудно положение, човек трябва да мисли!

Представете си, че насадите една ябълчна семка и очаквате от нея плод. Кога ще роди тя? — когато е здрава, или когато е болна? — Ябълката ражда, когато е здрава. Кога тече изворът? — когато има во-

да в него, или когато пресъхне? — Когато има вода. Когато изворът пресъхне, никой вече не го посещава. Това значи да констатирате фактите, както са в действителност. Човек може да констатира фактите, както са, само когато има свободна мисъл. И наистина, мисълта на човека трябва да бъде свободна, а не наложена отвън. Само свободната мисъл може да освободи човека от всички ограничения и противоречия. За да дойдете до свободна мисъл, вие трябва да работите, да изучавате растителното царство, както и цялото органическо царство; като дойдете до човека, ще видите колко добре е построено човешкото тяло. Но въпреки това, човешкото тяло е неустойчиво. Човек трябва да мисли, за да пази равновесие. Някой върви по пътя, спъва се, пада, става. Защо? — Защото не мисли. Щом ви сполети нещастие, това показва, че не мислите. Щом кажете, че съдбата ви е лоша, това показва, че не мислите. Като не искат да признаят вината си, хората казват: Съдбата ни е тежка, нещастия ни сполетяха. Нещастия, съдба съществуват за онзи, който не мисли. Щом не мислите, ще дойдат ред противоречия и нещастия в живота ви. И тогава хората считат, че нещастията са резултат на човешката леност, или на човешкото богатство. Мнозина мислят, че богатите хора са лениви. Не, единствената причина за нещастията в живота на хората се дължи на това, че те не мислят. И противоречията им се дължат на това, че те не мислят. Ще кажете, че това трябва да се докаже. — Няма какво да се доказва. Как ще докажете, защо един човек задължнял? Или, как ще докажете, защо един човек заболял? Когато не мисли, човек задължнява. Когато не мисли, човек боледува.

На всичко това може да се направи следното възражение: какво са извършили онези, които са мислили? Според мене, Единственият, Който мисли,

е Бог. Понеже мисли, Той е щастлив. Понеже е мислил, Той е създал съвършен свят. Следователно, ако вървите по Неговия път, по пътя на съвършенството, няма от какво да се оплаквате. Хората се оплакват, защото не мислят като Бога. Щом не мислят като Него, те се натъкват на ред нещаствия. Не е въпросът да философствуват, да разискват, защо светът е направен така, а не иначе. — Тъй както е създаден светът, това говори за правата мисъл на Великия. Значи, ние не трябва да питаме, защо светът е създаден така, а трябва да питаме, защо е създаден. Защо е създаден светът? — Да мислим. Какво ще търсите погрешките на света? — Бог е съвършен, Той няма погрешки. Следователно, и светът, създаден от Него, няма погрешки. Погрешките са в хората. Като изучавате човешкото лице, опитайте се да го нарисувате, да видите колко погрешки ще направите. Опитайте се да произнесете някои свещени думи, да видите колко погрешки ще направите. Тъй както хората произнасят днес думите „любов“, „добро“, те са изгубили своя смисъл. Като се влюби някой, казвате: Този човек е замязал на оскубана кокошка. — Каква любов е тази, която прави човека подобен на оскубана кокошка? Това не е любов. За да покажеш, че обичаш, ти трябва да учиш. Който се учи, той има любов; който не се учи, той няма никаква любов. Пробният камък на любовта е учението. Щом в сърцето на човека пламне желание да се учи, той няма да има никакви страдания. Щом няма желание за учене, той непременно ще страда. Желанието за учене, за придобиване на знания е в сила да победи страданията.

Като говоря по този начин, аз не искам да приемете нещата догматически. Ако на думи само казвате, че трябва да мислите, вие не разбирате дълбокия смисъл на този процес. Процесът на мисълта трябва да проникне дълбоко в битието на чо-

века, който всяка сутрин при ставане още, трябва да си каже: Аз трябва да мисля като Бога, трябва да обичам тъй, както Той обича! Защо е необходимо това? — Защото само с Любовта, която е проявявал, творил, работил, създад цялата вселена. Само с Любовта, която имал, Той могъл да вземе пред вид нуждите и на най-малките същества и да ги задоволи. Всичко в света, цялата вселена е резултат на Божията мисъл. Като мислил стотици, хиляди и милиони години, Той създад нещата така, както ги виждаме днес. Въпреки това, мнозина се осмеляват да казват, че много неща Бог не е промислил, както трябва, че много неща е изпуснал из предвид, и оттам водят заключение, че са изпратени на земята само за страдания. Това е вярно само за онзи, който не учи. Той е дошъл на земата да страда. Но за онзи, който учи, той ще се домогне до щастието. Не мислете, че нещастието се изразява в някои големи неща, запример, че някой счупил крака или ръката си, или друго подобно нещо. И най-малкото недоволство от положението, в което се намирате, може да направи човека нещастен.

Представете си, че се събирате някъде заедно и започвате да гледате, кой какви дрехи, обуща или шапка има и намирате, че еди-кой си е по-добре облечен, по-добре причесан и т. н. И туй може да направи човека нещастен, но това не е мисъл, това са само сравнения. Който мисли, той не обръща внимание на външните неща. Щом видя един човек, аз се интересувам от него, в смисъл, дали той обича, дали той мисли. Щом обича, щом мисли, той ще учи и постоянно ще работи. Който мисли, той дългове не трябва да прави; който мисли, той болен не трябва да бъде; който мисли, той нещастен не може да бъде. Ако имате дългове, ако сте болни, ако сте нещастни, това показва, че не мислите и не обичате.

Какво трябва да направите, за да се освободите от сегашното си положение? — Започнете да мислите добре. Щом започнете да мислите добре, правилно, всички тия неща ще се стопят, както снегът сетопи. — Какво ще стане тогава с вас? — Вие ще се намерите в естественото положение на цветята и дърветата, които цъвтят, на плодовете, които зреят. Всичко около вас ще се измени, и вие ще видите света в нова светлина. Тогава ще се намерите в истинския човешки свят.

Някои от съвременните хора са облечени с дрехи, които Бог им е определил. Мнозина, обаче, са облечени с дрехи, подобни на меча козина. Защо? — Нито кройката, нито цветът им е на мястото си. Тази е причината, поради която дрехите скоро ви дотягат. Като ги поносите една година казвате: Дотегнаха ми тези дрехи, нови ще си направя, по нова мода, нов кроеж. Вие намирате, че старите дрехи ви спъват някъде, че не можете да мислите с тях. — Щом старата шапка ви спъва, свалете я от главата си, ходете гологлав. Щом старото палто ви пречи да мислите, свалете го от гърба си, ходете без палто. Щом можете правилно да мислите без шапката и без палтото си, вие сте на прав път. За вас като ученици, важно е да мислите право, а не да бъдете хубаво облечени. Ако при мене дойде някой ученик, аз няма да обърна внимание на дрехите, на шапката му, но ще се спра върху неговия ум, ще видя, способен ли е той или не. Външните неща са различни бои, които всеки ден се менят. В тях няма нещо постоянно и устойчиво. Отвън всеки може да се боядиса, както иска. След всичко това хората искат да бъдат обичани. — Как могат да ги обичат? Ако учителят е груб към учениците си, за какво ще го обичат? Ако слугата е груб към господаря си, за какво ще го обича господарят му? Ако мъжът и жената са груби помежду си, те не могат

да се обичат. При това положение мъчно може да се обича човек.

Питам: в какво седи мъчнотията? — Мъчно се преподава на болни ученици, на болни деца. Гневът, грубостта, докачливостта са болести, от които човек трябва да се лекува. Представете си, че вие препдавате на човек, на когото кракът е счупен. Той ви погледне и казва: Не виждаш ли, че кракът ми е счупен? Какво ми разправяш за мисълта? Нищо не разбирам, кракът ме боли. Отивате при друг, започвате да му разправяте за мисълта, но и той казва: Какво ми разправяш за мисълта? Не виждаш ли, че се превивам от болки в стомаха. Вие ходите от човек на човек, но виждате, че един се оплаква от сърце, друг — от стомах, трети — от глава и т. н. Болестите показват, че хората не мислят. Великият, Който е създал човека, казва: Дете мое, научи се да мислиш! Да мислиш, това е най-хубавото, най-красивото, което съм определил за тебе. И когато постави първите човеци в рая, Бог им каза: „От дървото, което е сред рая, няма да ядете. То е дърво за познаване на доброто и злото. За да изпълните тая моя заповед, трябва да мислите“. Без да мислят много, те ядоха от забранения плод и сгрешиха. Ако бяха мислили, нямаше да сгрешат. Когато върши работи без да мисли, човек всяко греши. Запример, някой се разгневи, лицето му се зачерви, пламне от огън и се заканва на този — на онзи, иска някак да му олекне. Питам: какво ще постигне кравата, която доят, ако ритне гърнето с крака си? — Нищо няма да постигне. Тя ще разлее млякото, господарят ѝ ще я набие, и пак ще я издои. Да риташ гърнето, това не е мисъл.

Като не мислят, хората се натъкват на ред недоразумения. Две сестри, запример, едната млада, другата възрастна, спорят помежду си. Най-после и двете дигнат ръце една от друга и се запитват, за-

що светът е създаден по такъв начин? — За тях светът не е създаден добре, защото не мислят право. Изобщо, и младата не мисли, и възрастната не мисли. Ако и двете мислеха, никакви недоразумения между тях нямаше да произлезат. Правата мисъл изключва всички недоразумения.

Казвам: Ученикът трябва да мисли! Ако не мисли, той всякога ще схваща нещата криво, ще се натъква на противоречия, от които сам ще се спъва. Ученик, който не разбира учителя си, ще го обвини в несправедливост, в жестокост и т. н. Какво трябва да направи този учител? На такъв ученик той трябва да каже: Мисли добре, за да не грешиш! Аз съм дошъл да изпълня своята велика мисия и задача, а ти — да служиш на себе си. — Права ли е тази постъпка? — Който не мисли, той сам ще се отдалечи от лицето на учителя си. Ако учителят е лош, несправедлив, това показва, че и той не мисли. Тогава нека ученикът мисли. Ако е прав, учителят няма какво да се оправдава. Справедливостта е вътрешно качество, а не външно. Когато дойде някой при мене, аз ще му отдам всичкото внимание, ще го преценя като душа, но вътрешно, а не външно. Вътре в себе си, ще го поставя на нужната висота, на положението, на което Бог го е поставил. Ако дойде при мене някой цигулар, как трябва да го приема? — Ще му дам най-хубавата цигулка на Страдивариуса, и като вземе лъка, цигулката, той сам ще определи цената си. А вие какво искате? — Да опитате Христовата Любов. — Как ще опитате тази Любов? Като Дух, Христос беше силен, богат, но слезе на земята да раздаде всичкото си богатство. И като раздаде богатството си, Той остана без пари в джоба си. Хората взеха богатството Му и казаха: Ние не искаме такъв човек, който раздава всичкото си имане. Нека си върви откъдето е дошъл; щом ни остави богатството си, ние ще ядем и ще пием.

Съвременният човек се намира в същото положение, в което е бил Христос. И Той разполага с богатство — животът, който е вложен в него. Този живот пък се определя от мисълта му. В този смисъл човек трябва да разбира живота, да го цени. Някой казва, че иска да живее. — Това подразбира, че той иска да яде и да пие, да се облича добре, и работите му да се нареждат по негово желание. Това не е истински живот. Животът, в пълния смисъл на думата, изисква права мисъл. В това седи философията на живота. Следователно, на всеки, който не мисли, казвам да си върви по пътя, да си гледа работата. Този е най-мекият израз. Който не мисли, той може да направи много неща: и груби думи да каже, и лоши постъпки да извърши. При това положение той ще изпита последствията на своя живот, лишен от мисъл. Ако мисълта ви е права, вие ще изпитате всичкото нейно благословение; ако мисълта ви е крива, ще изпитате нейните удари на гърба си. Кривата мисъл носи лоши последствия, носи злато в света. В какво седи злото? — В непослушанието. — Кой е непослушен? — Който не мисли. — Кой е ограничен? — Който не мисли. Който мисли, той всякога е свободен.

Когато някой сгреши, всички искат да знаят, кой е той, как се назава и т. н. Според мене, не е важно името на онзи, който е сгрешил. Дали той е Петко, Драган, Стоян — това е безразлично. Който и да е сгрешил, това е все някой мой брат или някоя моя сестра. Следователно, все едно, че съм аз. Важното е, че всеки, който няма търпение, той греши. Нетърпението пък се дължи на отсъствието на мисъл. Аз не се спирам върху погрешките на хората, но казвам, че по този път, по който сега вървят, светът не може да се изправи. Ама да се обичаме, да правим добро. — Това са стари методи, по които светът не може да се изправи. Светът може да се

изправи чрез мисъл — нищо повече. Ще мислите така, както Бог мисли. И при най-големите противоречия ще мислите. Когато учителят дава една мъчна задача на ученика си, това не показва, че той не го обича. Той му дава тази задача, за да го накара да мисли. Следователно, нещастията, страданията и противоречията в живота не са нищо друго, освен мъчни задачи, дадени от учителя ви, да ви застави да мислите. Чувате някъде едно агне да блее и не се замисляте, защо блее. Агнето блее, защото го колят, но с това то иска да каже на хората, че преди да турят ножа на врата му, те трябва да мислят. Но хората не искат да знаят. Те турят ножа на врата на агнето и се радват, че ще си хапнат от неговото месце. По-нататък не мислят.

Следователно, ще знаете, че който не мисли, той е изложен на страдания, на нещастия, на смърт. Това значи ад, това значи мрак, тъмнина в съзнанието. Които мислят, тях очаква живот, щастие, блаженство, любов; тях очакват ред Божии блага. Това значи да се движи човек със свободен билет, да влезе в рая. Ето защо, турете в ума си мисълта тази година да мислите като Бога. Като ставате сутрин, кажете си: Искам да мисля като Бога, във всичко да виждам доброто и красивото. Не турайте в ума си никаква отрицателна мисъл. Какво ще ви допринесат отрицателните мисли? — Нищо. Какво ще ви допринесе мисълта, че този мъж е лош, или че тази жена е лоша? — Нищо. Затова, мислете единствено върху онова, което Великото Начало в живота е създало; мислете за звездите, за слънцето, за небето, за чистия въздух, за чистата вода, за храната, за растенията и животните, за човека. И тогава, считайте за привилегия, че сте срещнали човек. Считайте за привилегия, че сте срещнали мечка.

Минават двама селяни през гората, намират нещо в една торба и започват да го делят. Единият

казва: Аз ще взема този предмет, на мене се пада той. Другият казва: Аз ще го взема; по-стар съм от тебе. — Тъй ли? Знаеш ли, че ей сега ще те претрепя? — Че и аз ще те претрепя. Свили, намръщили лица и двамата, огън, искри излизат от тях. В това време насреща им иде голяма, страшна мечка. И двамата бързо се качват на една круша и се спотайват. Минава мечката покрай тях, спира под дървото и започва да души торбата. — Хайде, слез да претрепиш мечката. Нали казваше, че предметът е твой? — казва единият. Другият му възразява: — И ти се хвалеше, че си юнак, слез да вземеш торбата. И двамата седат на крушата, никой не смее да слезе, докато мечката не си отиде.

Питам: Ако в този момент те бяха готови да отстъпят торбата на мечката, защо не бяха готови да сторят това един за друг?

Защо трябва да се плашите от мечка? Мечката е един ангел, но преоблечен; той нарочно се е дегизирал, да застави човека да мисли. И аз съм срещал такива ангели на пътя си. Преди години пътувах с един евангелски проповедник по Рила, връщахме се от Мусала. Този проповедник беше виден, известен на своето паство, проповядващ на хората за вярата, за любовта, за надеждата, за създаването на света и т. н. Ние минавахме през долината на Марица. В това време виждаме, че срещу нас иде мечка: пристъпва бавно, тежко, като че мисли нещо. Като я видях, казах на мой езчик: Ето, един ангел иде срещу нас. Проповедникът се уплаши, отвори очите си, не знае, какво да прави. Мечката трябваше да мине пред нас, или зад нас. Аз тръгнах напред, с намерение мечката да мине зад нас. Обаче, тя се отби малко, отиде към близката река да пие вода. В това време проповедникът помислил, че бягам от мечката. В същност, аз исках да отdam нужното почитание на този ангел, да му сторя път да мине. В страха си,

проповедникът се спъна в едно малко дърво и падна, като дигна краката си нагоре, срещу мечката. Като видя проповедника в това положение, мечката хукна да бяга нагоре, по същия път, по който беше слязла. С това тя искаше да се извини, че е уплашила проповедника. Защо се уплашил той толкова много? — Помислил, че съм го оставил сам, и мечката го натиска.

Защо ви разправям този случай? Аз нямам намерение да изложа този проповедник, но казвам, че когато някой ангел слезе на земята, между хората, по същия начин, и те падат на земета от страх и дигат краката си срещу него. Това става с всички хора, когато те не мислят. Какво страшно има в това да срещнете мечка? Мечката е добро животно. Ако мечка те залюби, няма по-добро нещо от това. Тя е много вярна. Но и по-страшно нещо от омразата на мечката няма. Тя не обича хора, които не мислят, и всякога е готова да ги нападне да им отмъсти, ако са ѝ направили някакво зло. Тя помни и доброто, и злото, което човек някога ѝ е направил. Преди години, в карнобатско някъде, се случило следното нещо: една жена намерила в гората малко мече, останало без майка, и го прибрала дома си. Докато порасне, тя го кърмила заедно със своето дете. Като пораскало, пуснала го в гората на свобода. Един ден един мечкар го уловил, вързал го с верига и започнал да го разиграва, да печели с него пари. Десет години след това, тази жена срещнала в селото си мечкар, който разигравал мечка. В този момент мечката започнала да се дърпа от мечкаря и се приближила до жената, легнала пред краката ѝ и започнала да се гали, да се умилква около нея, с което искала да изкаже благодарността си за времето, през което тя я откърмила. Мечкарят се чудил, каква е тази работа, а мечката искала да благодари на жената, че я отгледала; иначе, без нейните грижи, тя би

умряла някъде в гората. Днес я разиграва мечкарят, печели с нея пари, но поне е жива.

Питам: Ако една мечка може да бъде признателна на жената за доброто, което някога ѝ направила, защо вие да не бъдете признателни на Бога за всичките благословения, които ви е дал? Трябва ли да забравите Бога заради Петко, Стояна, Драгана? Трябва ли заради тях да изгубите своя мир? Какво правят те, как мислят, това е тяхна работа. На вас предстои само да мислите. Мислете за вашия ум, за вашето сърце, за вашата душа и за вашия дух! Мислете за благата, които ви са дадени! Мислете за великото, за красивото поне 35 г. наред, ако искате да станете търпеливи. Търпелив е онзи човек, който мисли; който не мисли, той не е търпелив. Без мисъл няма сполука. Христос знаеше това. Като дойде на земята, Той прекара големи страдания, чрез които показа своето търпение. И затова казваше: „Аз дойдох за този час“. В страданията се изпита Неговото търпение, Неговата мисъл. „За този час дойдох“ — това значи: дойдох в света да мисля. И наистина, страданията ще продължат ден, два, три и ще минат. Казвате, че Христос е страдал много. — Христос дойде на земята да мисли. Чрез големите страдания човек се учи да мисли.

Простата философия на живота се заключава в следното: Да се научите да мислите. Когато видя, че някой върши една неестествена постъпка, казвам, че той не мисли. — Каква трябва да бъде мисълта? — Чиста. Който мисли, той ще се освободи от всички ограничения и страдания. Ако е болен, ще оздравее; ако е сиромах, работите му ще се уредят; ако е уволнен чиновник, отново ще го назначат на служба; ако е мома, която очаква възлюбения си, той скоро ще дойде; ако е бездетна жена, ще роди добро, хубаво дете. Достатъчно е човек право да мисли, за да започнат работите му постепенно да се уреждат.

Правата мисъл е магическа тояжка, с която всички работи се уреждат. — Може ли това да стане в един ден? — И моментално може да стане, но затова се изисква права мисъл. Колкото повече закъсняват благата, които искате, толкова повече мисълта ви не е права. Някой казва, че се молил на Господа, но никакъв отговор не получил. Значи, не се е молил право. Колкото мисълта ви е по-права, толкова по-бързо ще получите отговор на нея. Щом отговорът се забавя, това показва, че мисълта ви е била бавна. Бързината на мисълта определя разрешаването на задачите. Много от вашите работи не се уреждат, понеже мисълта ви не е права.

Какво правят някои хора? — Като се натъкнат на известно нещастие, страдание или на някаква болест, те казват, че трябва да потърсят някакъв талисман, или да намерят някакво лекарство, час по-скоро да се освободят от това зло. — Според мене, всяко нещастие, всяка болест, всяко изпитание е добро, или е дадено за добро. Няма страдания, няма болести в света. Това са задачи за разрешаване, които ще научат хората да мислят. Щом Бог живее в човека, и човек — в Бога, няма страдания, няма нещастия в света. Ако някой дойде при вас и ви обижда, ще знаете, че този човек не мисли, нито се е научил право да говори. За да не чувате обидите на този човек, вие можете да турите едно парченце от специален памук в ушите си, който предпазва човека от действието на грубите, на обидните думи. Щом обидните думи престанат да се сипят върху лицето ви, извадете помука от ушите си и слушайте, колко хубаво, колко сладко ще ви говори този човек. Когато дяволът ви говори, турете памук в ушите си и мислете. Когато Бог ви говори, изваждайте памuka от ушите си и внимателно слушайте. Щом дойде до ухoto ви някоя добра мисъл, приемете я и я изпитайте. Тя всякога носи нещо добро. Мома иска

да се ожени, да бъде щастлива. Среща я един момък и ѝ казва: Опитай ме, да видиш, че съм добър. Не, дойде ли до человека, няма какво да го опитвате; человека трябва да помиришете, и от миризмата му ще познаете, какво цвете е: дали е карамфил, роза, теменуга и т. н. За това се изисква добре развито чувство на обоняние. От добрия и правилно мислещ човек излиза особено приятен аромат, особено благоухание. От лошия, от неправилно мислящия човек също така излиза миризма, но неприятна. В това отношение хората се делят на правомислещи и на такива, които не мислят право. На онези, които не мислят, казвам да си вървят, защото училището не е за тях. Училището е само за онези, които мислят. Докато мислеше, Адам беше в рая. Щом престана да мисли, изпъдиха го вън от рая, да опита нещата; като се научи да мисли, той пак ще се върне в рая.

Казвате: Как ще се върнем в рая? — Като се научите да мислите. — Кога може да стане това? — Още днес, още в този момент. — С какво облекло ще отидем? С какъв костюм ще бъдем облечени? — С официален костюм. Дрехите, които днес носите, са работни, с тях не можете да влезете в рая. Тези дрехи ви са дадени, след като сте престанали да мислете. Отново трябва да започнете да мислите, за да получите нов костюм — костюмът на мисълта.

На единого дошъл гост, който гладувал три дни, та си мислил, дано го нахранят някак. Обаче, домакинът започнал да му разправя една интересна приказка. Гостът слушал, слушал и си рекъл: Дано по-скоро свърши приказката, че да се сети да ме нахрани! — На същото основание и аз трябва да свърша приказката си. Гладният първо трябва да се нахрани, а после да му се говори. С какво трябва да се нахрани? Умният ще разбере, че този човек не може да яде боб; трябва да му се свари пилен-

це, от него да си хапне. И затова, докато се свари пиленцето, той ще му разправя приказки. Ще знаете, следователно, че когато някой говори дълго време, той ви забавлява съзнателно, докато пиленцето се свари. Кой човек не иска да яде пиленце? Пиленцето представя новата дреха. А кой не иска да бъде облечен в нова дреха? Сега и аз ви забавлявам, докато се приготви пиленцето. Казвате: Ние сме слушали тия работи, искаме нещо черно на бяло. — Как мислите вие? По кой начин съм дошъл до това положение? Пътят, по който съм минал, не е бил послан с рози, не е бил гладко, равно шосе. Дълго време е трябало да мисля, докато си пробия път през драките, през джунглите. Ако вие трябва да минете по същия път, много пъти досега щяхте да се върнете назад. Доброто ще дойде, след като минете този път. Затова не се връщайте от този път. — Прав ли е пътят, по който вървим? — Кой от вас е вървял по правия път? Нито дядо ви, нито баба ви, нито вие още — никой от вас не върви по правия път. Който е нещастен, който умира, той не сърви по правия път.

Аз желая да бъдете щастливи. Щастието е закон на Божествената мисъл, която е вложена във вас. Ако тази мисъл не е ~~добра~~ за вас, вие щеносите лошите последствия за нейното обезценяване. Истинската, правата мисъл подразбира такова съзнание, което приема съществуването на Първичната Причина, Която дълго време е мислила, докато най-после е създала един съвършен свят, с велики блага, които всеки очаква да получи. Как ще намерите тези блага? — Като мислите и като учите.

Сега, да прочетем „Добрата молитва“ с мисъл. В нея има десет важни неща. Тази молитва представя резюме на това, което човек трябва да върши. В нея се крие вашето щастие. Ако я четете с мисъл, вие ще бъдете щастливи. Казвате: „Господи, Боже наш.“

— Възможно ли е Бог да е ваш Баща, а вие да сте сиромаси? Щом сте сиромаси, това показва, че Бог още не е станал ваш Баща.

И тъй, дадох ви вече пътя към щастието. Който от вас е готов, нека влезе в този път. Който не е готов, той е свободен да прави, каквото иска.

Да мислим тогава върху „Добрата молитва“ на живота, която съдържа всички блага в себе си.

*

Беседа от Учителя, държана на
22 март, 1935 г. 5 ч. с. София. — Изгрев.